

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at forhandle med kommunerne om at oprette en fælleskommunal hotline til underretninger af omsorgssvigt. Hotlinen skal kunne modtage indberetninger fra hele landet og skal sikre at disse straks formidles til de rette kommuner. Naalakkersuisut gives frie rammer til at udforme selve rammen om hotlinen sammen med kommunerne, så længe formålet indfries, nemlig at alle borgere nemt kan ringe til det offentlige og underrette om omsorgssvigt.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen, Løsgænger)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender)

1. behandling

Tak til Naaja Nathanielsen for et forslag, der har til formål at sikre en effektiv behandling af underretninger om udsatte børn.

Underretningspligten fremgår af § 5 i Landstingsforordningen af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge. Her fremgår det også, at underretninger skal adresseres til kommunalbestyrelsen. Det er således kommunalbestyrelsen, der har ansvar for at sikre, at der bliver iværksat en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger med henblik på at undersøge, om barnet, den unge eller familien har behov for særlig støtte.

Med udgangspunkt i lovgivningen mener Naalakkersuisut, at en eventuel hotline til underretninger bør etableres i kommunalt regi efter en model, hvor myndighedsansvaret i den enkelte kommune fastholdes. Det kan blandt andet have væsentlig betydning i forhold til at kunne placere ansvar i forbindelse med tilsyn og i individuelle klagesager, der angår behandling af underretninger.

Naalakkersuisut er enig med forslagsstiller i, at vi må sikre en effektiv og fagligt forankret behandling af underretninger. Det sociale tilsyn har i de senere år observeret en omfattende passivitet i den kommunale praksis i sager om vold, misbrug og vanrøgt af børn. Det er en viden, der forpligter os til at handle, så sagerne kan blive håndteret i overensstemmelse med deres alvorlighedsgrad og med barnets bedste i centrum for sagernes behandling.

For at styrke sagsbehandlingen, har Naalakkersuisut etableret en central rådgivningsenhed, der skal rådgive kommunerne om sagsbehandling på området for udsatte børn og unge. Yderligere er der på Finansloven 2016 og i budgetoverslagsårene afsat midler til at udvide tilsynet; særligt på børne- og ungeområdet. Styrkelsen af tilsynet bliver permanent og har til hensigt tidligt at tage hånd om problemområder i den kommunale forvaltning. Desuden skal tilsynet medvirke til at kompetenceudvikle sagsbehandlingen i kommunerne.

På efterårssamlingen 2016 forventer Naalakkersuisut at fremlægge forslag til ny lovgivning på området for udsatte børn og unge. Lovforslaget vil forventeligt lægge op til, at kommunerne fremover skal reagere på underretninger inden for fastsatte tidsfrister.

Skulle det sociale tilsyn trods initiativerne til at sikre bedre forhold vise, at en kommune ikke efterlever lovgivningen på fx børne- og ungeområdet, vil Naalakkersuisut's forslag til ny lov om socialvæsenets styrelse indebære, at Naalakkersuisut i en periode helt eller delvist kan overtage forvaltningen på et socialt sagsområde i en kommune, til forholdene er bragt i orden.

Naalakkersuisut ønsker dog først og fremmest et tæt samarbejde med kommunerne om skabe forbedringer. Derfor er det glædeligt, at kommunerne har taget en række initiativer til at styrke sagsbehandlingen generelt. Qaasuitsup Kommunua har etableret sin egen centrale underretningsenhed, og der bliver samarbejdet med sullissivik.gl om at udvikle en særlig side til underretninger. Det er gode tiltag, som Naalakkersuisut støtter op om.

Som sagt er Naalakkersuisut enig med forslagsstiller i, at vi skal sikre nem adgang til at underrette, når et barns trivsel, sundhed eller udvikling er i fare. Samtidig ønsker Naalakkersuisut at fastholde klare rammer med henvisning til landstingsforordningen om hjælp til børn og unge og ansvarsfordelingen kommunerne imellem.

Naalakkersuisut fremsætter i forlængelse heraf følgende ændringsforslag:

Naalakkersuisut pålægges at indlede dialog med kommunerne med henblik på at undersøge mulighederne for at sikre forbedret adgang til at underrette den enkelte kommunalbestyrelse såvel telefonisk som skriftligt, når et barns udvikling eller sundhed er i fare.